I.Redaktion "Holos Wolynia"
Zytomir

Ціна 20 сот.

Станиславівське Слово

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ В ТИЖДЕНЬ

Рік II. Станиславів, неділя 31 травня 1942. Ч. 51 (92).

Недавнє минуле, сучасна війна і ми

Щоб якслід оцінити сучасне наше положення, що його постараємося з'ясувати в низці статтей, пригадаймо собі те недавнє минуле, що йому край поклав день 22 червня 1941 р. Два роки большевицької окупації на наших землях — це час послідовного росту московсько-жидівського наступу на українське життя й українську духовість. Коли перші місяці большевицького володіння не наводили на більшість людей жаху, бо поза кількома арештами в перших днях після приходу большевиків не було видно безпосередніх наявних актів насилля, то вже то ні одна — чи не найважніша клітина життя — школа побачила большевицьке нахабне обличчя: в школу влилася зразу повним струмом комуністично-жидівсько-московська отрута. Згодом уже побачив загал загрозу, що йшла іншим способом на місто, а іншим на село.

В місті виразними протегованими громадянами, з усіма правами упривілейовані, були передусім жиди, що нап[illegible]ліали в душу не жида, головно ж українця, провокуючи на [illegible] кроці „націоналістів" і „контрреволюціонерів". Опановуючи всі ділянки культурного життя й винищуючи крок-за-кроком національну культуру, „примучуючи" московською випробуваною методою „обовязкові явки" в безнастанних мітінгах, доповідях, семінарах, консультаціях, „самодіяльних гуртках", проф-спілках і т. д. те населення, що мало якенебудь невільне відношення до державного апарату, або його зовсім і не мало, примушуючи те населення „застоювати місце" в довженних „очередях", щоб добути поганенькі й маленькі харчеві засоби большевицькі володарі томили духово й фізично населення з тією метою, щоб воно не було спроможне думати про щось таке, що загрожувало б їх державній машині. До цієї перевтоми долучився ще й жах, бо ж ненадійно зникали без вісті люди, тюрми заповнювалися арештованими, яких деколи можна було бачити під конвоєм НКВД (арештованими, що в тортурах божеволіли), час до часу з'являлися по заліничих двірцях вагони з решотками — тоді йшов масовий вивіз. Перевтома, голод і жах так ознаменували життя міського, головно ж українського населення, що воно ставало вже справжнім пеклом. Пізніше почався наступ на село. Прийшло і „розколення" села на куркулів і бідняків, прийшли перші спроби завести колгоспи, згодом шалений наступ, нічні „примучування" одинцем, доноси, допити, арешти, жахливо високі податки, такий же „культабір", а врешті примусові виснажливі роботи для „заготівлі" дерева зимою і такі ж роботи на летунських базах. Селяни чорніші чорної землі кидали вози, коні й тікали домів, проклинаючи день і годину, в яких побачили Божий світ. Життя стало їм справжнім пеклом.

І нагло, знечевя — 22 день червня памятного 1941 року. Почалася війна — найбільша війна в історії людства, війна Німеччини з усіми руїнницькими, хижацькими темними силами, війна, що її тягар взяла на себе майже виключно сама Німеччина. Німецький жовняр станув обороннюю тисячокілометровою лінією на Заході Европи, німецький жовняр кривавиться й досі хоч у побідному поході на Сході европейського суходолу. Перед ним важні й важкі завдання в майбутньому на те, щоб раз-на-завжди відвернути від Европи цей жах, що в ньому гинули й божеволіли міліони людей. Німецький жовняр веде побідно найбільшу війну, що її знає історія — веде в цьому переконанні, що перемога дасть новий, справедливий лад світові. То ж до цього світу він може мати оправдані вимоги.

Переживаємо найбільшу війну в історії — і це треба нам памятати. Але треба нам памятати й те, що кожна війна лягає тягарем також на плечі мирного населення, бо ж кожна війна вимагає жертв, самопосвяти й самозаперечення. Наскільки більші вимоги веде за собою найбільша з усіх досьогочасних — війна! І тому і нам інколи важко; тому брак інколи речей першої потреби, брак одежі, шкури, знаряддя, інколи й голод заглядає в хату, а то й засяде в ній. Це невмолимий закон війни, і ми гаразд його знаємо. В такому стані виринають перед нами питання: чи дати — саме нам — ці жертви? Чи — саме ми — маємо посвятити себе для перемоги Німеччини над усіми темними силами світу? Чи — саме нам — слід заперечити свою індивідуальну часову вигоду? На ці питання відповімо іншими питаннями. Чи перемога ворогів Німеччини була б якнебудь нам корисна? Що більше — чи в такому разі було б для нас місце на карті Европи? Чи хтонебудь поза Німеччиною має нас у своїй концепції уладження справ Европи? Чи з любовю, чи навпаки — з ненавистю відносяться до нас партнери ворожого Німеччині табору? Подумайте! І подумайте про те, чи не слід нам — і саме нам — причинитися до перемоги Німеччини. Подумайте і про те, як саме слід це зробити. І ще подумайте про те, чи анонімні підшепти зробити щось проти тієї перемоги, виходять від наших приятелів, чи ворогів. Розумно про те подумайте, не забуваючи ні на мить про дворічну добу жаху, що покінчилася 22-го червня 1941 р.

БІЙ ЗА ХАРКІВ

Як ми вже повідомляли, величезні воєнні дії в області біля Харкова розвинулися в могутню розмірами т. зв. котлову битву. Німецькі війська оточили залізним перстенем непроглядні маси трьох совєтських армій, у тому велику силу повзів. Усі спроби ворога вирватися з могутніх кліщів заломилися серед дуже високих утрат у людях та матеріялі.

Битву за Харків видав совєтський маршал Тимошенко на приказ Червоного Сталіна, який хотів показати світові, що на східному фронті відвернулася карта в користь сталінського більшовизму. Відбиття Харкова було великою ідеєю, що заволоділа Сталіним і Тимошенком від часу, коли вони розпочали сильний наступ у порі Різдва. Супроти цього битва розпочалася на дуже довгий простір часу й тому треба поділити її на три відтинки.

Перший, то само рішення відбити Харків, другий, то получена з велетенськими кривавими втратами спроба добути це найбільше промислове місто на Україні, а третій відтинок, що становить підсумок цієї боротьби, то період, у якому показалося, що серед заєдно ще оживленої бойової діяльности втрималися німецькі війська твердо на своїх становищах.

Спочатку намагалися совєтські ватажки перемогти чоловими наступами, кидаючи непроглядні маси військ на слабкі відносно укріплення німецьких ліній. Совєтські дивізії наступали на німецькі баталіони при такому морозі, якого европейські люди досі взагалі не знали. Та спроби ці заламались об рішучий німецький опір.

Коли чоловий наступ Совєтів, що коштував їх страшенно багато втрат у людях, не вдався й більшовицький уряд помітив безуспішність таких дій своїх, він пішов за німецьким прикладом і рішив перевести численні оточення. Совєтські війська підняли вслід за цим спроби обійти Харків від півночі та півдня. Підчас тих спроб удавалось їм уряди-годи впасти до німецьких становищ, але до кліщового оточення тих німецьких військ, що забезпечували місто, німецька команда не допустила. Для Сталіна ці бої означують не тільки величезні втрати в людях, але також кінець ілюзій.

Врешті дня 12 травня ц. р. приступив совєтський маршал Тимошенко на цьому відтинку фронту до великанської офензиви, стягнувши для цього яких півтретта міліона війська, а саме 20 дивізій піхоти, 15 бригад панцерної зброї, цілі 3 дивізії кінноти і т. д. Рівночасно на керченському півострові совєтська офензива повинна була змести з лиця землі німецькі становища. Цьому останньому намірові протиділала німецька команда дня 19 травня ц. р. повним розгромом і знищенням трьох совєтських армій у силі 220.000 вояків, при чому в полон попало кругло 150.000 люда.

З днем 17 травня почався німецький протинаступ із черги на совєтські становища під Харковом, де німцям пощастило впасти на зади найдужчої совєтської офензивної групи військ, так, що вже дня 21 травня почалося властиве оточення совєтських армій. Тимошенкові армії, думаючи, що зробили пролом у німецьких лініях для свого нестримного походу на захід, гналися туди й опинювались у великому котлі на південний схід від Харкова, між містами Лозовою, Ізюмом і Барвінковим.

Ось що вийшло з величезної тимошенківської офензиви, яка мала — за його словами — становити „нову фазу війни", фазу визволення Совєтів".

Найновіші німецькі воєнні звідомлення говорять про повне оточення на південь від Харкова цілої маси трьох совєтських армій залізним обручем, при чому якаnебудь вилазка, чи втеча з того котла вже даремна.

А ще так недавно американські часописи обманювали себе й своє громадянство відомостями, що „Тимошенкові салдати підуть без сумніву на захід і допровадять до загального відвороту", знову ж англійці в лондонському „Таймсі" ще дня 21 травня писали, що „бої в околиці Харкова розвинулися в найбільшу битву всіх часів" та що „до відбиття Харкова совєтськими союзниками стоїть на дорозі ще тільки 45 німецьких укріплень".

Правда, передбачення англійської пресової служби сповнилися, бо й справді „бої в околиці Харкова розвинулися в найбільшу битву всіх часів", але з тією німецькою заміткою, що ці бої повернулися в повне розгромлення і знищення Совєтів. (іс)

Американський полковник про своїх земляків

„Закінчіть чим швидше цю війну, щоб я міг вернутися до своєї батьківщини та працювати над ратуванням Америки від її внутрішніх ворогів",— так заявив один американський полковник, переслуханий в японському полоні. Він не противився, щоб його слова найбільшого обурення під адресою американських політиків видрукувати в японському щоденнику „Нічі-Нічі".

„Мені прикро за мій народ — казав американський полковник; безсовісні та дилетантські політики обріхують нарід та обманюють, а вояки наражують своє життя, не знаючи правди про тих, проти яких мусять боротися. Після цієї війни мусить розпочатись в Америці друга громадянська визвольна війна". (т. н.).

В Англії припинено приватний автомобільний рух

Розпорядком англійського уряду припинено з днем 20-го червня приватну автомобільну комунікацію Англії наскільки вона не є окремо важна для війни.

Мореплавба вирішує цю війну

Мореплавба це той критичний пункт, який вирішує цю війну — так повідомляє ню-йорський кореспондент лондонської радіовисильні. „Ми підцінили, каже він — нашу будівельну програму, а німці підцінили число кораблевих затоплень. Таким робом морська війна прийняла для Англії та Злучених Держав драматичний та вирішний характер. Алїянтські та морські шляхи мають тисячі миль по всіх морях світа. Кожний корабель - цистерна, що йде на дно — це менше ропи для воєнних цілей. Кожний поїзд, кожна гармата, що її треба вислати Совєтам потребують кораблів. (т. п.)

Китайці затроюють керниці

Китайці затроїли при своєму відвороті численні керниці. Повідомляє про це японський щоденник „Токіо Асагі Шімбун". Однак японці від початку війни з Китаєм, себто вже чотири роки, мають заборону пити воду з криниць, поки фахівці не розслідять, чи вона чиста і здорова. Таким чином поведінка китайських військ, що суперечить добрим воєнним обичаям та міжнародньому праву, нанесла шкоду лише китайському цивільному населенню, серед якого затроєна вода викликала багато випадків смерти. Китайці навчилися від большевиків руйнувати за собою шляхи відвороту. Тому японці всюди ведуть піонерські війська у своїх перших рядах. (тп)

Короткі вісті

У столиці Чіянкайшека — Чункінї натискають на міністра фінансів Кунга та інших китайських політиків, що мають славу американо-філів, щоб вони зреклися своїх офіціяльних становищ. Це вказує на зріст протиамериканських настроїв, навіть серед тих китайців, які знаходяться ще на протияпонському фронті. (т. п.)

*

У Злучених Державах Північної Америки йдуть безглузді репресії проти громадян пакту трьох. Таким робом арештовано коло 6 тисяч японців, 3 тисячі німців і півтора тисячі італійців. (т. п.)

Домагання Гандія

Становище індійської партії конгресу до всіх справ звязаних з обороною Індії спричиняє британському урядові багато труднощів. „Таймс" з Делі повідомляє про зростаючий вплив Гандія, хоча йому тяжко забирати слово в справі війни через своєрідний підхід до цих справ. Він, наприклад, противиться нищенню всего, якщо б прийшлось аліянтам відступати. Гандї висловлюється теж проти приявности американських відділів, які перебувають на терені Індії. Взагалі він є проти втягання Індії у війну. Врешті він домагається, щоби англійці залишили Азію, а управу краю віддали індійцям. Один з його близьких співробітників поставив подібну вимогу з тим, щоб індійці могли на власну руку вести переговори з японцями. В індійських кругах з Банкоку сподіються, що Ганді зможе вплинути теж на уряд в Чункінгу, щоб занехав дальшого спротиву. Це дало би Чункінгові змогу заключити мир ще на досить корисних умовах. Таке становище Гандія та всіх його приклонників викликало в Англії неприхильні голоси. Рузвелт пропонує від себе скласти для Індії спеціяльний воєнний кабінет.

Інакше, як у 1918-тому році

Значіння теперішніх успіхів німецьких підводних човнів як теж військову і технічну їх спроможність насвітлюють німецькі часописи порівнанням з виступом підводних човнів проти Злучених Держав Америки підчас світової війни 1918-того року. Перший раз появились тоді німецькі підводні човни більше як один рік після приступлення ЗДА до війни — в травні 1918-го року на американських водах. Яких 6 човнів знищило до вересня 1918 року 102 торговельні кораблі містоти кругло 200 тисяч брт. Скора участь німецьких підводних човнів після приступлення ЗДА до сьогоднішньої війни та досягнені ними високі цифри затоплень стверджують за німецьким переконанням дуже виразно дальший технічний розвиток підводних човнів від першої світової війни. Вони стверджують також підвищену спроможність, яка впарі з далеко кориснішими базами на атлантійському побережжі робить торговельну війну проти ЗДА далеко дошкульнішою, як це було можливе перед 24-ма роками. (т. п.)

Фюрер приняв Генерал-Губернатора Д-ра Франка

Фюрер прийняв 23-го травня в новій канцелярії Райху Генерал-Губернатора райхсміністра Д-ра Франка і висловив йому з нагоди 42-го року народження свої найщиріші побажання. (т. п.)

Що діється з Калькутою

В часописі „Дейлі Мейль" пише колишній начальний вожд фльоти ЗДА, контр-адмірал Стірлінг, що японська фльота відрізує вже в Бенгальському заливі Калькуту від англійської фльотової та летунської бази на Цейлоні. (т. п.)

Японські війська після завзятого бою взяли приступом у Центральному Китаю важні під стратегічним оглядом міста Кінгса та Лядзі. Цими операціями доведено до оточення там Чункінських військ та до відрізання їм шляхів відвороту.

Повне засідання військової комісії пакту трьох у Римі

Міністер закордонних справ, граф Чіяно, прийняв в Паляццо Джігі, членів військової комісії, що її передбачує пакт трьох. Опісля комісія відбула під проводом генерала дивізії Ляїса своє повне засідання, на якому в дусі повної співпраці, яка обєднує всі збройні сили держав пакту трьох, обговорено кілька важних справ з царини діяльности комісії. На чолі німецького представництва в комісії стояв генерал фон Поль, японського — контр-адмірал Абе й італійського — генерал дивізії Ляїс. (тп.)

Звідомлення Верховної Команди

З Головної Кватири Фюрера 29 травня 1942 р.

Прочищування бойовища на південь від Харкова від розгромлених останків побитого ворога продовжується. Цифри полонених і добичі зростають увесь час.

У середньому відтинку східнього фронту наш наступ серед тяжких боїв довів до оточення кількох ворожих груп.

Також у північному відтинку фронту місцевий наступ приніс територіяльні здобутки. Відокремлені наступи ворога залишилися без успіхів.

Перед побережжям Кавказу бойові літаки зробили влучні бомбові поціли над совітськими винищувачами.

На берегах озера Ладога бойові та спадові літаки завдали великих пошкоджень совітським складам постачання та відставленим поїздам і спричинили пожежу вантажного корабля. В пристані Мурманська ушкоджено бомбами великий торговельний корабель. У повітряних боях на самому тільки Карельському фронті втратив ворог учора 22 літаки, між ними кілька зразка Гаррікен.

На переслідувані вже від кількох днів та з великим успіхом заатаковані військові судна, що конвоюють транспортові кораблі, на водах Далекої Півночі продовжувано далі з допомогою великих повітряних і морських сил агресивні дії та потоплено, як ми повідомляли вчора в окремому звідомленні, в часі від дня 25 до 27 травня 14 кораблів загальної поємности 96000 брт. Поза тим затоплено два дальші кораблі загальної водопоємности 12000 брт., а один уже ушкоджений торговельний корабель поємности 6000 брт. нападено знову й доведено його до потоплення, так, що винищена до цього часу водотонажність торговельних кораблів зросла до 114.000 брт.

У Киренаїці приступили німецькі та італійські війська дня 26 травня до наступу на ворожі становища. Від тої пори триває там запеклий бій. Забезпечувальне судно з німецької воєнної фльоти затопило перед Лібійським побережжям британський швидкий корабель влучним гарматнім поцілом.

Над німецькою затокою запримічено минулої ночі поодинокі ворожі бойові літаки. Артилерія фльоти зістрілила один із тих літаків.

З-ПІД БРУНАТНО-БІЛО-ЗЕЛЕНОГО СТЯГУ

(Продовження).

Бочка пороху вибухла, коли віцекороль зарядив небажаний для індійців поділ Бенгалії. Індійці не вдовольнились тільки демонстраціями, а взялись за дуже неприємний для англійців спосіб боротьби: почали бойкот англійських товарів, а одночасно розвели пропаганду за купування власних виробів. Утворилися збройні індійські відділи, тоді й повстав індійський гимн на честь „Матері Індії". Бойкот був дуже неприємною зброєю для англійців, бо з нагоди приїзду королівської пари Юрія V і Марії уневажнено поділ Бенгалії.

Індією управляв державний секретар для Індії, що одночасно був членом центрального уряду, за посередництвом підчиненого собі віцекороля Індії (Генерального Губернатора). Йому підлягали три губернатори в більших провінціях та губерніяльні провідники в менших. Їм до помочі стояли провінціональні ради, які були завязком провінціональних парляментів, що їх уведено по реформі 1909 року. Але жодні заходи англійців приспати визвольний індійський рух не вдалися. Індійці бачили, що всякі нібито демократичні реформи були лише формальні, а на ділі все залишалося без змін. Індія чекала нагоди, коли зможе скинути кайдани. Вибухла світова війна в 1914 році. Але всі сподівання індійців на цю нагоду не здійснилися з різних причин. Першою причиною були оті індійські князі, які завдячуючи свої становища підтримці англійців, сліпо йшли за ними, підпомагаючи їх передусім грішми, а дальше і людським матеріялом. Друга причина була та, що в часі першої світової війни широкі індійські народні маси ще не досить були національно освідомлені. Але ця війна була для Індії великим поштовхом на шляху національного відродження. По війні зроджується ще сильніший національний рух, який очолює Ганді, Мотіляль, Язагарляль, Неру і Х. Бозе.

Ганді почав свою діяльність, навязуючи до діяльности Тіляка, якого випущено з вязниці 1914 р. і якому удалося обєднати правовірних індійців з музулманами. Цю всенародню єдність закріплено спеціяльним договором в 1916 р. Англійці відчули небезпеку такого обєднання, бо оце перший раз в історії стануть проти них одноцілий індійський фронт. Жид Монтагу, тодішній державний секретар для Індії, був змушений в серпні 1917 р. скласти заяву, в якій обіцював Індію піднести до ряду англійських доміній. (Домінії, як відомо, користуються, ширшою самоуправою та свободою). Але коли показалось 1919 р., що Англія зовсім не думає переводити обіцянки реформ, в цілім краю почались атентати та заворушення. Це привело до кривавого здавлення розрухів зі сторони англійців. До найжорстокіших випадків дійшло в Амрітсарі, де зібралось на площі багато тисяч індійців, щоб запротестувати проти англійського терору. Англійський генерал Діер наказав уставити при виходах з площі жовнірів, які почали стріляти до безпорадних людей. За урядовим оповіщенням було тоді 400 вбитих і 1.200 ранених. Цей генерал вславився як жорстокий ворог індійців ще й знаним розпорядком про рачкування. Згідно з цим розпорядком індійці мусіли на означених вулицях іти рачки на руках і ногах. Один німецький журналіст в звязку з цим дав влучну характеристику англійців: „В Европі люблять вони представляти себе незвичайно людяними, в Африці поводяться по африканськи, в Азії по-азійськи". За свої подвиги генерал Діер одержав в Англії признання, а земляки зібрали йому в дарунок 50 тисяч фунтів.

Це все поважно застановило Гандія, який дотепер був прихильником співпраці з Англією. Він став на чолі Конгресу, проголосив політику розриву з Англією та кинув клич так званої „неспівпраці". Цей протианглійський рух під проводом Гандія пройшов в роках 1920—1922. Був він сильний тим, що всі індійці йшли разом.

Ганді це незвичайно цікава і оригінальна постать в новій індійській історії. Для нас европейців його спосіб думання та ціла діяльність тяжко зрозуміла. Ганді це знаменитий вияв індійської душі, а одночасно велике протиставлення заходові. „Магатма" („Великодушний"), як його називають його приклонники, не завсіди носив білий індійський одяг, в якому ми його бачимо на фотографіях. Він, син побожних батьків з Катіявар, студіював замолоду в Льондоні право, хотів бути англійським джентельменом. Одягався в модний фрак та ходив навіть на дансінги. В 1893 р. почав він працювати як правник в одній індійській фірмі в Південній Африці. По його убранні та поведінці ніхто не вгадав би, що він неангліець.

(Докінчення буде)

НОВИНКИ З УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ

ДОНЕЦЬКИЙ БАСЕЙН ОЖИВАЄ

Відступаючи, большевицькі вандали зруйнували весь Донецький басейн, висадили в повітря та зруйнували майже всі шахти. Із 97 шахт колишнього комбінату „Сталінвугілля“ не вціліла майже жадна, за винятком новобудов. Полагодження безпосередньо всередині шахт у багатьох випадках ще не встановлені, бо більшість шахт затоплена водою й проникнути туди не вдається. На сьогодні весь шахтовий фонд приблизно на 78% перебуває в стадії відновлення.

Робота над відбудовою кипить. Є певна надія, що на кінець 1942 року шахти Донецького басейну будуть давати вже 45 відсотків того видобутку, який вони давали до знищення їх большевиками.

НАСЕЛЕННЯ КИЄВА

Наслідком воєнних подій та большевицьких знищень, населення Києва дуже зменшилося. В часі Визвольних Змагань 1917—19 р. р. Київ мав 1 мільйон мешканців, а в 1940 р. один мільйон і сто тисяч. Тепер, за підрахунком по хлібних картках, є 330 тисяч. З того вже понад 30 тисяч киян і киянок зголосилися на роботу до Німеччини і має ще виїхати 60-70 тисяч, так що залишаться до 200 тисяч у місті. Це облегчить до певної міри справу прохарчування і дасть заробіток для міського населення, яке не працює на ріллі, а в місті не має окремого заняття.

МІСТО КИЇВ ЗАГОЮЄ РАНИ

Зруйнований у великій мірі Київ тепер відновляється, загоює рани. Стають до ладу різні підприємства, поширюється асортимент виробів.

„Завод Металіт“, який перед тим виготовляв тільки речі широкого вжитку, приступить у майбутньому, крім цієї продукції, до роботи для потреб сільського господарства. Завод одержав вже від Центрального Управління сільським господарством велике замовлення на виготовлення 170 000 тракторних деталей: втулок, дисків, вентиляторів, тощо.

УПОРЯДКУВАННЯ КИЄВА

Праця над очищенням Києва з румовищ та над відбудовою вулиць, майданів і парків, де ще й тепер слідні „памятки“ большевицької злочинної руки, поволі поступає вперед. Відділ шляхів Печерської районової управи введовані розпічне порядкувати територію Печерського району, де розміщені найбільші й найкращі в Києві сади та парки. Усі окопи, які ще й тепер видніють, як свідки минулорічних боїв, будуть засипані. Наплановано також засадження нових дерев, на місце тих, що їх большевики вирубали. Крім цього усуваються різні агітаційні большевицькі написи на будинках, вивіски, памяткові таблиці і т. п.

ВІДКРИТТЯ СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКОГО ІНСТИТУТУ В КИЄВІ

Сільсько-господарський Інститут у Києві, який припинив був свою діяльність (за воєнних дій, відновив перед кількома тижнями свою діяльність завдяки гарячим стараням українських відповідних чинників та підтримці німецької влади. Інститут цей відкрив поки що два факультети: агрономічний і технічний. Вже в перших днях по відкритті цієї високої київської школи зголосилося багато слухачів.

КИЇВСЬКА РАДІОВИСИЛЬНЯ ПРИСТУПАЄ ДО ПРАЦІ

Київська радіовисильня почне в найближчому часі подавати огляди актуальних подій. Огляди ці подаватимуть контрасти та порівняння совєтських адміністраційних та господарських метод із теперішньою відбудовою працею, звідомлення з діяльности адміністраційних станиць, із господарських та сільсько-господарських заведень. Українське Фільмове Товариство супроводитиме висильний самохід радіостанції в його роботі та закріплюватиме у фільмі те, що висилатимуть в етер живим словом.

Населення Галичини вітає Губернатора д-ра Вехтера

Цими днями Губернатор др. Вехтер відвідав округу Бережани, щоб на місці особисто довідатися про її працю й потреби.

На границі окружного староства ожидав пана Губернатора Бережанський окружний староста Асбах зі своїм заступником повітовим комісарем Крігером і відтак поїхав з ним разом до Бережан. При в'їзді до міста повітав пана Губернатора посадник Бережан Кулик і висловив йому свою подяку за відвідини. Рівночасно передав йому на привітання хліб й сіль. Відтак хор відспівав дві українські пісні, а пан Губернатор познайомився у між-часі з членами міського управління і з представниками Українського Комітету.

При повітальній брамі обабіч шляху уставилися учні й учениці з Бережан у своїх національних строях; вони привітали Губернатора окликами „Гайль“ та обкидали квітами його авто та авта його оточення.

Опісля Губернатор оглянув приміщення окружного староства і познайомився з німецькими керівниками урядів та німецькими урядовцями. Після цього у окружного старости відбулося засідання, на якому обговорено всі питання звязані з життям Бережанської округи. На закінчення прийняв Губернатор у приявності окружного старости членів Українського Комітету в Бережанах, а саме голову д-ра Григорія Стецюка, його заступника Антона Крамажа, культурного референта проф. Григорія Бобика, референта Суспільної Опіки о. Омеляна Шараневича і референта господарських справ д-ра Осипа Ладу. Голова Комітету подякував Губернаторові за його відвідини і висказав подяку від усього українського населення округи за визволення від большевицького ярма. „Ми є свідомі того — сказав він — що визволення від большевизму завдячуємо німецькому воякові. Рівночасно здаємо собі справу з того, що так з нашої сторони, як і зі сторони усего населення мусить бути зроблене все, щоб запевнити перемогу німецького меча, бо таким робом будуть покладені основи під нову щасливу Европу. У противному разі Европа потоне в хаосі. Будьте певні, що ми присвятимо всі свої сили для осягнення цієї мети і постійно будемо змагатися виповнити усі зарядки німецьких властей“.

Губернатор подякував голові за його слова і вказав на те, що німецький нарід кожної днини приносить величезні жертви, що кожної днини багато найкращих німецьких синів проливає кров на побоєвищах, щоб покласти основи під нову й щасливу Европу. Тому слід ожидати від усього населення, що з уваги на ці жертви воно напружить усі сили для запевнення перемоги.

На кінцевому засіданні, що на ньому зібралися посадники, волосні старшини і громадські голови, Губернатор привітав присутніх і заявив, що його бажанням є познайомитися з ними особисто й у такий спосіб нав'язати тісний зв'язок з усіма співпрацівниками. Він уважає це особливо необхідним тому, що саме вони мають тісний зв'язок з усім населенням, пояснюють йому запорядки властей та переводять їх у життя. Він вказав на те, що час, у якому живемо є дуже поважний і тяжкий. „Знаю — сказав Губернатор далі — завдання, що ви його маєте виконати не є легке. Галичина вже від століть переживає постійно війни й ви всі в більшості пережили ще війну 1914 — 1918 і в останніх часах большевицький терор. Український Комітет поінформував мене про те, що ви витерпіли у тому часі і скільки з-поміж вас вимордували та вивезли червоні орди. Але можете бути спокійні, бо німецький вояк не дозволить большевикам більше прийти сюди. Він стиснув їх знову за горлянку, щоб знищити дощенту. Ожидаю від вас усіх, щоб ви зрозуміли повагу положення та вияснили його усьому населенню. Усе, що тут робимо, робимо не лиш для німецької перемоги, але й для вас. Коли ми тут будуємо або направляємо шляхи, то це діється теж для вас через те, що тими шляхами будуть користуватися в більшості ваші вози. Коли ми тут відводнюємо поля й сіножаті, то діється це для вас і ваших наслідників. Коли зимою кажемо очищувати шляхи зі снігу, то це дає вам можність легше проїхати і мати зв'язок з усіма місцевостями. Коли домагаємося, щоб по можності кожний клаптик землі був оброблений і засіяний, то діється це тому, щоб забезпечити прохарчування усього населення. Ваша подяка за визволення з большевицького ярма мусить полягати в тому, що будете старатися, щоб ціле населення зрозуміло якслід усі ці заходи і допомагало своєю невсипущою працею побудувати наново Европу. Знаю, що ви всі поважні люди і розумієте мої слова і я переконаний теж, що ви всі будете працювати у тому напрямі, щоб усе населення зрозуміло сьогоднішнє завдання. Таким робом створите основи для того, щоб ваші нащадки не зазнали таких кривавих воєн і щоб Галичина остаточно могла в мирі дійти до найкращого розквіту. Наші німецькі брати й сини проливають сьогодні свою кров у всіх частинах світу за цей майбутній розквіт. Ваш фронт це ваша батьківщина. Тут, подібно як і німецькі вояки там, мусите віддати всі сили, щоб цю мету осягнути“.

Після промови Губернатора посадник Пришляк в імені зібраних посадників, волосних старшин і громадських голів Бережанської округи подякував за напрямні для дальшої праці, які подав до відома пан Губернатор. „Прирікаю вам, пане Губернатор заявив він — що все українське населення під проводом посадників, волосних старшин і громадських голів віддасть усі свої сили, щоб остаточно поконати большевизм і таким чином запевнити Галичині тривалий мир у новоупорядкованій Европі“. (т. п.)

ОЩАДНІСТЬ І СУСПІЛЬНА ГОСПОДАРКА

Мотивом щадження є або думка про матеріяльну забезпеку на майбутнє, або охота поправити майбутню господарку коштом теперішньої.

Зі щадження пливуть передусім господарські користі для щадника. Але це має ще більш загальне, суспільне значення. Дрібні ощадності в своїй сумі зростають до величезних капіталів, котрі за посередництвом фінансових інституцій у формі кредитів, будують господарське життя загалу. Звідси власне йдуть засоби на розбудову й розвій промислу, на меліорацію хліборобських господарств, будову шляхів, мостів, шкіл та шпиталів. Ощадність виявилася суспільним багатством рівнорядним з природними багатствами, бо держави, котрі не мають скарбів природи ані заморських колоній зуміли при помочі ощаджування осягнути високий ступінь заможности й культури. Це походить звідси, що ощадність і оперті на ній вкладки підприємств є джерелом капіталізації, а тим самим основою господарського поступу, творення всяких виробничих підприємств.

Але є певна межа ощаджування, котрої не вільно переступити без шкоди для загалу. Бо може статися так, що господарське життя не користає з нагромаджених ощадностей тоді, коли з різних причин виступають заburення в господарському життю, нема умовин на інвестиції в промислі через спадок цін, завеликі обтяження і т. д. Тоді фінансові інституції не можуть урухомлювати капіталів, тоді вони лежать бездільні. Може одначе бути й другий випадок, в котрому ощадність виявиться від'ємним явищем. Нпр. капітали кас ощадности ідуть на господарські інвестиції, будуються фабрики, випускають свої вироби на ринок але попиту на них нема, бо люди — ощаджують, а лиш невеличку частину своїх доходів видають на найконечніші потреби. Тут вже маємо до діла з обявами скупарства, що є явищем господарсько шкідливим. У такої суспільности не може бути й мови про добробут, бо він полягає на заспокоюванні потреб у досить широких межах, а це не допускає до безробіття.

У щадженні треба отже зберегти міру й погодити інтерес одиниці зі загальним інтересом. Треба також зберегти відповідну міру у примінюванні всяких форм ощаджування вистерігаючися т. зв. тезаврикації, тобто ховання гроша.

Умовини, в котрих живемо тепер є дуже пригожі для розумного ощаджування гроша шляхом закупу вартісних паперів, обезпечення, вклади у фінансових інституціях, тобто вкасах ощадности.

Ощаджуючи, кожний повинен бути свідомий того, що бере участь у збірній суспільній акції цілого господарського розвою організму, до котрого належить.

Хліборобські справи у Станиславівщині

Окружна Філія „Сільського Господаря“ в Станиславові охоплює своєю діяльністю всю округу. Живу діяльність проявляє „Сільський Господар“ в організації хліборобських гуртків молоді. В станиславівському повіті зорганізовано вже 50 гуртків, в окрузі понад 70. Метою цих гуртків є виховати й вишколити членів на передових піонірів раціональної господарки.

Може ще ніколи, так як цього року, далася людям у знаки зима своїми снігами й морозами. Та на зимі не закінчилось, бо прийшла ще погана весна, яка перечеркнула сподівання селян-господарів на врожай, а міське населення до решти затривожила. А проте з розмови зі селянами можна довідатись що годі так чорно дивитися. По деяких повітах станиславівської округи, як от галицькому, озимина заповідається не найгірше.

Справі забезпечення збору врожаю на 1942 р. присвячують у Станиславівщині багато уваги. Шкідливі наслідки большевицького господарювання та пізної весни мається надолужити найкращим засівуванням та інтенсивним доглядом за нивами, луками і пасовиськами, аж до жнив. Щоб усунути великі шкоди, які робить вода, копають відпливові рови. До селян вийшов заклик про взаємодопомогу, при тому праця в полі повинна йти усіма зусиллями й засобами від 6-ої ранку до пізного вечора. В неділі і свята відбуватимуться в церквах ранні Служби Божі з тим, щоб від 10-ої ранку можна було знову працювати. На щотижневому торзі слід за цим можуть бути лиш ті селяни, що в цей день здають контингент.

Замість квітів городовина

Відділ Прохарчування й Хліборобства, нав'язуючи до заклику, що появився ще в лютому, в справі збільшення городовинної продукції, пригадав тепер, що всі теплярні мають бути зарезервовані, приготовані й зужитковані виключно для городовинних культур. Квітникарська секція повинна всі свої інспекти й теплярні вжити до управи городовини. Слід зробити це негайно, щоб одержати швидко городовину.

Дальше Відділ Прохарчування й Хліборобства наказує вжити всі теплярні для управи осінніх культур. Супроти тих, членів городничого об'єднання, що не схочуть послухати вказівок Відділу Прохарчування й Хліборобства, будуть вжиті безоглядні заходи.

Поради в справі того як переставити квітникарство на продукцію городовини дає Хліборобська Палата (Вінтергассе 16) і Городниче Об'єднання (Бернардинська площа 16). (тп).

Ветеринарна аптечка в кожному селі

Щоб своєчасно прийти з допомогою домашнім тваринам на випадок недуги, в кожному селі повинна находитися ветеринарна аптечка. Є недуги, що їх дається вилікувати без помочі ветеринаря. У багатьох випадках треба тварині помогти негайно. (тп.)

За збільшення годівлі кіз

Коза — це одна з тих домашніх тварин, які найлегше плекати. Їсть щонебудь і не треба її дуже доглядати. Через те без великого накладу труду й гроша, можна мати з кози багато користи. Молочність кози на нашому терені доходить сьогодні до 800 літрів річно. Козине молоко не підлягає контингентові, а товщу в собі має більше від коров'ячого. Поруч того казеїна в козячому молоці є легше стравна від коров'ячої. У козячому молоці нема ніколи бацилів чахотки. Таке молоко має велику вартість для дітей.

Хліборобська Палата поробила заходи, щоб піднести і збільшити годівлю кози і стараннями реферату годівлі малих тварин в Райху одержить осінню до розподілу кількасот дорослих штук цапів білої, коротковолосої, безрогої раси. Ціна за штуку виносить 130 зол. Хто бажав би купити собі расового цапа, повинен зголоситися в Хліборобській Палаті й у письмовій просьбі вказати, що має в своєму господарстві відповідні умовини годівлі. Але з огляду на транспортні труднощі Хліборобська Палата мoгтиме брати під увагу лиш збірні замовлення так, щоб експедицію можна було полагоджувати ваґоново. (тп)

УКРАЇНЦІ!

Двадцятирічне панування Польщі на наших землях довело до жахливого зменшення кадрів української інтелігенції, а вслід за тим два роки кривавого большевицького насильства знищило найбільш ідейну й ініціятивну її частину. Це обезсилило наш національний організм і йому загрожувала смерть. Та німецький меч визволив нас із кігтів найбільшого нашого ворога, що ладив нам неминучу загибіль, але це визволення не усунуло загрозливого нашого безсилля, що стрічає нас у пору, коли й для українського народу викоюється доля. В цих важних днях ми мусимо заповнити проріджені кадри української інтелігенції доплином великої кількости вишколених фахівців, бо в іншому разі ми не можемо стати дієвим підметом сучасної історичної дії. І в цьому моменті Німеччина подала нам знову дружню руку, створюючи низку високих фахових шкіл у Львові. Власними засобами наша молодь не може користуватися цим великим даром, тому нашим завданням є допомогти українському студентству в цьому ділі створенням великої кількости стипендій, що дозволять студентам оплатити всі кошти їх студій. Організацію цієї акції перейняла на себе створена ще в 1940 р. в Генеральгуберніаторстві Комісія Допомоги Українському Студентству (КОДУС), якої клітину створено тепер і в нашому місті й вона почала вже свою діяльність.

Оцим звертається КОДУС у Станиславові до українського Громадянства міста й округи з закликом: негайно поспішити з допомогою українському студентству з огляду на те, що навчання в згаданих школах уже починається. Мусимо створити сотки стипендій для нашої молоді, що згодом має зайняти провідні становища в організації нашого життя. Мусимо складати постійні датки у адекларованій висоті, щоб молодь не перервала навчання посеред шкільного року. Мусимо пам'ятати про це, що двічі дає той, хто дає швидко.

В ділі організації допомогової акції студентству взиваємо:

1. Українських Громадян негайно зголоситися в урядових годинах в Украінбанку в бюрі дир. Т. Ліськевича, виповнити там декларацію і складати щомісячно адекларовану квоту;

2. Працівників установ, членів професійних згуртувань, робітників фабрик, окремих громадян сіл та міст негайно зорганізувати в своєму крузі щомісячну постійну збірку адекларованих складок, та гроші збірковими листами передавати на початку кожного місяця в Украінбанку на фонд КОДУС-а;

3. Підприємства та збірні громади — негайно фундувати повні стипендії (3000 золотих річно).

Українці! Усвідоміть собі, що підтримкою нашого студентства кладемо підвалини нашої майбутности та що занехтування цієї справи може знівечити це майбутнє.

Негайно до діла!

Нехай ніхто з українців не відкажеться сповнити цей національний обов'язок.

Станиславів, дня 1. травня 1942 р.

За Комісію Допомоги Українському Студентству:

Д-р Я. Грушкевич, Голова — *Р. Ковальський*, Секретар

КУТОК СМІХУ

В суді

— Отже він вас ударив по раз перший, а що потому?
— Потому вдарив мене, ще по раз третій.
— Якто, а по раз другий де? Не розумію...
— По раз другий то я йому так' дав, що попамятає мене.

* * *

Лікар: Пані будуть ласкаві показати мені передовсім язик.

Муж: А видиш, як цей пан доктор зразу пізнав, де в тебе причина всього злого.

* * *

— А це що, знову нова суконка?
— Тим разом можеш бути спокійний, не вже купила я за свої власні гроші.
— Звідки ж ти їх взяла?
— Заставила твоє футро.

(„Шипошка")

НОВИНКИ

31 ТРАВНЯ 1942

СЬОГОДНІ — НЕДІЛЯ: Всіх Св. Теод.
ЗАВТРА — ПОНЕДІЛОК: Патрикія свщ.
ПІСЛЯЗАВТРА — ВІВТОРОК: Талалея мч.

Конкурс хорів у Станиславові. З нагоди 100-их роковин із дня народження найбільшого українського композитора Миколи Лисенка відбудеться в неділю 7-го червня ц. р. в світлиці кол. „Сокола" при вул. Губернаторській ч. 18 конкурс хорів станиславівського повіту. Заповіджена досі в цьому конкурсі участь таких хорів: із Станиславова „Боян" (диригент п. Андріїшин), із Старих Богородчан) диригент п. М. Мадан), із Радчі (диригент п. Шиптур), із Підлужжя (диригент п. Д. Ткачук), із Рибна (диригент п. Г. Мачкур), та з Хриплина (диригент п. А. Гах). Початок о год. 6-ій увечері. Квитки вступу в ціні 1—4 зол.

Ювілейні конкурси хорів. Реченці Повітових Конкурсів хорів з нагоди ювілею М. Лисенка встановлено так: Галич — 31 травня ц. р., Делятин, Надвірна, Станиславів, Товмач — 7 червня ц. р. Повітові Конкурсові Комісії пороблять негайно останні приготування й негайно, після проведеного конкурсу перешлють через Повітовий Відділ Культурної Праці звідомлення про хід і вислід Конкурсу Відділові Культурної Праці при УОК в Станиславові — Референт Культурної Праці при УОК — д-р Княжинський.

Заклик Бібліотеки ім. Т. Шевченка в Станиславові. Дирекція Бібліотеки ім. Т. Шевченка в Станиславові, вул. Германа Ґерінґа ч. 1., взиває Вп. Пп: Володимира Гуцуляка, Володимира Тацаковича, мец. Івана Цурковського, Одарку Керпякевич, проф. Івана Чепигу й Н. Прокопіва, щоб негайно звернули до Бібліотеки книжки, визичені ще влітї 1941 року. — Дирекція Бібліотеки ім. Т. Шевченка в Станиславові.

Книгарня „Народний Базар" відновила свою діяльність. Останньо відновила свою діяльність в Станиславові Українська Книгарня „Народний Базар", кооператива з обмеженою порукою, яка ще за Польщі працювала під цею фірмою та сповняючи важливе завдання — розповсюднювала й вела пропаганду по містах і селах своєї округи рідної книжки та преси. За большевиків ця книгарня припинила свою діяльність, а її майно забрано. Останньо ця кооператива наново відновила свою діяльність, відкриваючи при головній вулиці (Губернаторська ч. 21) свою крамницю. Цю крамницю уладжено в просторому й гарному приміщенні. Тут кооператива веде кілька відділів, як: шкільних приладів, канцелярійного приладдя, гуцульського мистецького промислу, як: різьба, образи, портрети, вишивки та відділ виробів домашнього промислу, як: копиці, плетені ходаки, домашня посуда, тощо. Завідує цею кооперативою дир. Секрета, а веде її п. М. Ємець.

Дім поправи в Станиславові. Большевицьке панування, хоч не тривало довго на теренах Галичини, оставило по собі багато шкідливих залишків. Воно внесло чимало розкладу серед молоді та, не признаючи релігійного виховання, витворило там і сям об'яви суспільного здичіння, іноді гільтайства та необмеженої волі, яка позволяла часто учневі брати верх над учителем, синові над батьком, глузувати з етичних, чи моральних принципів, бо це була т. зв. „рівність". Та це був — на щастя — переходовий час, після якого мусіло наступити оздоровлення. Одним із засобів до оздоровлення буде, наприклад, у Станиславові дім поправи для молоді, занехненої під тим, чи іншим оглядом. Ініціятива створення такого дому вийшла від окружного старости. Згаданий дім начислюватиме 100 ліжок.

Ліквідація жебрацтва. З давендавна сильно розповсюдженим явищем у нашому краю було жебрацтво. Це лихо заводиться ще з польських часів, де від тих прошаків аж роїлося. Вони вистоювали попід церквами, домами, жебрали по вулицях, лазили по хатах, обкрадаючи нераз при тому того, чи іншого господаря дому. Звичайно, з цього витворювалась заводова каста людей, які нічого не робили та під різними претекстами, прибравши ту, чи іншу „нещасливу" позу, витягали від людей, нераз останній гріш на те, щоб часто його легко пропити, або інакше прогавити в такій самій „чесній компанії", як вони. За допомогою окружного старости наступила й під цим оглядом зміна. Щоб запобігти прикрому лихові, заопікувались жебраками відповідні чинники влади таким способом, що одних, здібних до праці, перевели на ту, чи іншу роботу, других знову, хворих, до шпиталів і таким чином звільнено населення від прикрої суспільної болячки.

Господарська Рада при Українськім Центральнім Комітеті. В середу 20. травня ц. р. відкрив Провідник Українського Центрального Комітету перше пленерне засідання Господарської Ради при Українськім Центральнім Комітеті та покликав на її голову президента Ревізійного Союзу Українських Кооператив інж. Юліяна Павликовського. Завданням Господарської Ради є втягнути до тісної співпраці з Українським Центральним Комітетом цілий наш господарський світ, довести до розбудови третього стану, закріпити і розбудувати наше господарське життя, піднести його фаховий рівень та намітити правильні напрямні його розвитку. (тп).

Допомогова акція тим, що потерпіли від війни. Як довідуємося, окружний староста розпочав живу акцію допомоги населенню, що з якої-небудь причини зазнало шкоди підчас польсько-німецької та німецько-совітської війни.

Заклик до Післяплатників!

Адміністрація часопису „Станиславівське Слово" звертається до всіх П. Т. Післяплатників, щоби зволили у власному інтересі вирівнати передплату. — — —

З днем 5-го червня змушені будемо здержати висилку часопису.

АДМІНІСТРАЦІЯ.

Три робітничі поїзди до Німеччини. В місяці червні ц. р. їдуть окремі поїзди з робітниками в Німеччину, а саме: в суботу 6-го червня, в четвер 11-го червня і в другий четвер 25-го червня ц. р. Робітники й робітниці, що добровільно їдуть до Німеччини, повинні один день скоріше зголоситися в Уряді Праці в Коломиї, Станиславові, Калуші та Долині. Зголошення у філіях: Надвірна, Товмач, Отинія, Галич, Городенка, Снятин, Косів, Жаб'є, Войнилів — повинні так скоро наступити, щоб дальший транспорт до вищезгаданих місцевостей, що є стаціями від'їзду цілого транспорту, можна було вчасно перевести. Ночівля й харчування відбуватимуться в таборах у місці виїзду транспорту.

Зміна плану числової льотерії. Генеральна Дирекція Монополів ввела зміни в плані гри для числової льотерії. Ця зміна відноситься до § 10 плану гри, котрий тепер виглядає так: „Льоттотягнення переводиться прилюдно комісією визначеною Генеральною Дирекцією Монополів, а саме покищо в Кракові кожної суботи, в Варшаві кожної середи, кожноразово о 9-ій год. Якщо день тягнення припадає на установий святочний день, то тягнення відбувається попереднього будня. Для окремих випадків застерігається спеціяльне управильнення". (тп).

Розпорядок про шкільний закон в області Галичина. Денник Розпорядків для Ген. Губернаторства, виданий дня 24. квітня 1942 р. ч: 32, поміщує такий розпорядок про шкільний закон в області Галичина: „В області Галичина слід примінювати від дня 1. травня 1942 шкільний закон, що обов'язує в тому дні у інших областях Генеральгубернаторства з винятком розпорядку про встановлення кураторів вищих шкіл у Генеральгуберніаторстві з дня 29. жовтня 1940 р. (Ден. Розп. Ген. Губ. стр. 327)". (тп).

Відповідальний редактор:
Др. Антін Княжинський.

Видавництво: Українське Видавництво часописів і журналів для Дистрикту Галичина Львів. — Редакція: Станиславів, вул. Лесі Українки ч. 3 I. тел. ч. 16-58. Адміністрація й експедиція: Станиславів, вул. Адольфа Гітлера ч. 19. тел. ч. 18-68.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Проситься рефлектантів, які внесли подання до „УЧАС"-у — Львів, в справі праці в Станиславівській окрузі, звертатися по ближчі інформації до м-ра Я. Орищука, Станиславів, вул. Бісмарка ч. 7/II. між год. 5—7. (1-2)

ШУКАЮ зятя Стефана Штогрина з с. Підшумлянці (родом із Старих Скоморох), змобілізованого 28. VI. 1942 р. і забраного в напрямі Чорткова. Остання вістка з Радехова. Кажуть теж, що перебував останньо в таборі в Перемишлянах. Ласкаві відомості слати на адресу: с. Підшумлянці, пов. Галич, округа Станиславів — Осипа Штогрин. Просимо українські часописи це передрукувати. (1-2)

Шукаю Жалюка Михайла с. Івана, ур. 1918 р., забраного до війська 1940 р., де служив в Разані під Москвою. Від вибуху німецько-сов. війни немає про нього вістки. Ласкаві відомості: Коровайчук Маріянна в Крехівцях м. Станиславів. (1-1)

Уневажнюється квітар ч. 3700 для інкасування обезпеченевих премій форми Державного Забезпечення „Держстрах", заплачений в селі Сваричів, повіту Долина. Інспекція З. З. В. О. в Рожнітові. (1-1)

Уневажнюю загублену посвідку Емісійного Банку в Станиславові ч. 553, з дня 4. X. 1941 р. на суму 225 зол. — Драган Стефанія. 611 (1-1)

КООПЕРАТИВА
Народний Базар і Українська Книгарня
в СТАНИСЛАВОВІ
відновила свою діяльність і провадить
при вул. Губернаторській ч. 21.
(ріг Вірменської)
КРАМНИЦЮ
з письмовим та канцелярійним приладдям, як також вироби народнього мистецтва як: скатерті доріжки з вишивками, гуцульські деревляні вироби тощо.
Поручає свій багато заосмотрений склад Вп. Громадянству Станиславівщини. (1-2)

Купуємо всякі книжки у мовах українській, польській, німецькій і інших
„УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ"
М. Самоперський
Станиславів, вул. Адольфа Гітлера ч. 19.

ОГОЛОШЕННЯ
ЛЯШКЕВИЧ ВОЛОДИМИР
лікар
ординує щоденно
в Отинії, вул. Шевченка ч. 50.

УРЯДОВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

Ненімці, що одержали на місяць червень ц. р. картки на тютюнові вироби, одержать у своїх крамницях, в яких є зареєстровані по **300 ШТУК ПАПІРОСІВ „СПОРТ"** на особу.

Швайгер
Керівник Маґазину Продажі Тютюну в Станиславові.

КНИГОВОДИ
з повними кваліфікаціями і з практикою, тільки першорядні сили, для яких децимальна система не буде справляти труднощі, будуть прийняті на працю в
„Народній Торгівлі"
на догідних умовах. Зголошення враз з життєписом надсилати на адресу
НАРОДНА ТОРГІВЛЯ
Львів, вул. Музейна ч. 10.

Уневажнюю загублену посвідку Емісійного Банку в Станиславові ч. 517 на зложені гроші Банку Польського в квоті 532 зол. на прізвище Сорочинська Францішка. 612 (1-1)

Друкарня «Поліґраф-Тресту», Станиславів, вул. Адольфа Гітлера ч. 4. — Телефон ч. 19-59